

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS BENS ARENDS PSALM 105:3

Onder redactie van Prof. Dr V. Hepp, Dr K. Schilder, Dr C. Tazelaar en Prof. Dr J. Waterink

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr C. Bouma, 's Gravenhage; Dr K. Fernhout, Vreeland; Prof. Dr F. W. Grosheide, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr S. O. Los, 's Gravenhage; Dr J. W. Marmelstein, Amsterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meijna, Groningen; Dr D. Postma, Barendsvoerd (Zuid-Afrika); Dr A. Ringnalda, Soerabaja; Dr J. C. Rollmann, Wassenaar; J. Strikwerda, Dokkum; Dr J. Thijss, Zwolle; Dr J. Veldkamp, Hilversum; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielinga, Franeker; Mr J. A. de Wilde, 's Gravenhage.

Adres der Redactie:

Prof. Dr V. HEPP, Van Broestraat 14, Amsterdam.

Drukkers-Uitgevers:

OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes.
Tel. No. 58 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling.

Voor 't Buitenland f1.50 en voor Ned.-Indië f6.— per jaar.

Advertentie: 30 ct. p. regel. — Logos nummers f0.15.

INHOUD: Hoofdartikel: Paulus' briefwisseling met de Kerk te Korinthe I. — Kerkelijk Leven: Het nieuwe Huwelijksformulier II (slot). Bond van Gereformeerden (Calvinisten) in Nederland. Het Vrije Kerklied X. Ontwakende consciëntie. — Geestelijke adviezen. — Literatuur en Kunst: De problemen van II. — Muzikale Kroniek: Het muzikale paard achter den wagen. — Zending en Evangelisatie: Samenwerking. — Uit de Buitenlandse Kerken: Peristompen. — Perschoon. — Kerknieuws.

HOOFDARTIKEL

PAULUS' BRIEFWISSELING MET DE KERK TE KORINTHE.

I.

Op verzoek der Redactie schrijven wij enkele artikelen ter karakterisering en toelichting van een der boeken van het Nieuwe Testament en wij kiezen daartoe de brieven, die Paulus schreef aan de kerk te Korinthe.

Elk der dertien brieven van den grooten Apostel der heidenen, die in onzen canon zijn opgenomen, bezit een eigen karakter. En men moet telkens weer den rijkdom van geest bewonderen van den man, dien God de Heere verloor en toebereidde om Zijn getuige te zijn onder vele volken. Daar zijn brieven, die van meer leerstelligen aard zijn, omdat zij een breede ontwikkeling geven van eenig stuk van ons geloof. En we denken daarbij in de eerste plaats aan den brief aan de Romeinen, maar toch ook aan dien aan de Galaten, dien naar Efeze en dien naar Kolosse. Daar zijn andere, die meer het leven raken, de twee kleinere aan de kerk van Thessalonica, maar ook en zeker in de eerste plaats de twee groote aan de kerk van Korinthe.

Dit feit trekt dadelijk onze aandacht.

Immers geen kerk heeft, zooover wij weten, zoo veel op schrift ontvangen van den Apostel Paulus als juist de gemeente te Korinthe. Nemen we een gewonen kleinen Bijbel van het Nederlandsch Bijbelgenootschap, dan telt de brief aan de Romeinen zestien bladzijden en de twee naar Korinthe samen bijna vijf en twintig. Bovendien weten we uit 1 Kor. 5:9, dat Paulus nog een brief aan de Korinthiërs schreef, die aan onzen eersten voorafging, doch niet bewaard bleef. Er zijn geleerden, die oordeelen, dat de Apostel tusschen 1 en 2 Kor. in nog een schrijven aan deze kerk heeft gericht. Maar zelfs als dit niet het geval zou zijn, dan staat toch vast, dat Paulus zeer veel aan Korinthe heeft geschreven en evenzeer staat vast, dat deze brieven niet de leer, maar het leven betreffen.

Nu kan men opmerken, dat dit toch tot op zekere hoogte toevallig is. Ten slotte stond het niet aan Paulus, wat hij schrijven zou. Zijn brieven zijn echte brieven. Hij bracht maar niet eens een verhandeling op het papyrus, het papier van zijn dagen, hij was niet een geleerde, die een artikel schreef, als hij weer het een of ander na moeizaam onderzoek had gevonden, maar hij richtte een brief aan de kerken, die dit noodig hadden, als in haar moeilijkheden waren gerezen, waarbij voorlichting of terechtwijzing noodzakelijk was. Zoo hing het niet van den apostel af, wat hij schreef, maar veeleer van den loop der zaken. Wie zoo spreekt, ziet echter een zeer voornaam ding over het hoofd. Lang niet alles, wat Paulus schreef,

kreeg naar Gods bestel een plaats in het Nieuwe Testament. De Heere zelf heeft, middelijkerwijs door de kerken, een keus gedaan. En daarom blijft het merkwaardig, dat die keuze zoo was, dat we in het Nieuwe Testament twee brieven hebben aan één der grootste en belangrijkste kerken uit den oud-Christelijken tijd, die ons het Christelijk leven belichten.

Het belang daarvan schuilt, zien we wel, in twee dingen.

We kunnen eerst letten op het werk van Paulus. Men heeft dat dikwerf voorgesteld, als het brengen van een stelsel. Soms zelfs, als het brengen van een dor stelsel, dat den eenvoud van het heerlijk Evangelie, gelijk Jezus het predikte, verduisterd zou hebben. Niets is minder waar. Zeker, de apostel heeft ook ontwikkeld, wat de inhoud moest zijn van het Christelijk geloof en we wijzen weer op den brief aan de gemeente te Rome. Maar hij heeft de geloovigen willen opvoeden, opdat zij gansch en al menschen Gods zouden zijn, niet alleen zuiver in de leer, maar ook en niet minder in het leven.

In de tweede plaats brengen ons de brieven aan de kerk van Korinthe in aanraking met een groot probleem, dat bestaat voor den Christen van elken tijd. Hij leeft in de wereld, maar mag niet van de wereld zijn. De moeilijkheden waren groot voor de Korinthiërs. Hun stad was een wereldstad, als havenstad vol goddeloosheid. Het leven was door het heidendom gestempeld. Ook in dit centrum van ontucht en liederlijkheid bracht Gods genade de blijde maar van het Evangelie der genade. Dat beteekende levensvernieuwing. Maar levensvernieuwing eischt levensverandering. Het was zwaar voor de Korinthiërs om het pad zuiver te houden. Ze konden wel breken met het oude, maar dat was niet genoeg. Ze moesten het leven door. Hoe zou dat nieuwe leven zijn, hoe konden ze van dienst-knechten der zonde worden trouwe dienstknechten van Christus (1 Kor. 6:10-20)? Dit was een levensvraag in elken zin van dat woord. Hier wijst de Apostel den weg.

Wij moeten dan ook niet dadelijk de schouders ophalen over al die vragen der Korinthiërs. Wij mogen ze zelfs niet terstond op één lijn stellen met de kwesties, die onder ons wel rijzen, b.v. over de Sabbathsviering en zeggen, hadden ze maar liever niet gevraagd, wat nog juist mag. Want het staat hier toch wel even anders. We willen niet zeggen, dat al de vragen te Korinthe gerezen, zeer belangrijk waren, dat alle getuigenis aflegden van de ernstige begeerte om nu als dienstknechten van Christus te leven. Maar we willen wel wijzen op de ontzaggelijke worsteling, die achter vele van deze vragen ligt. Het draait tenslotte alles daarom: hoe zullen wij, die tot het geloof gekomen zijn, wandelen waardig der roeping, waarmee wij geroepen zijn, in een zoo afgodische en onreine wereld.

En hier ligt de blijvende betekenis van deze brieven.

Steeds staat de Christen in de wereld en heeft hij zich in de wereld te openbaren als een dienstknecht van Jezus Christus. En steeds omringt hem de wereld met haar ongerechtigheid en vindt die ongerechtigheid weerklank in zijn eigen hart.

Nu zijn natuurlijk de concrete kwesties in onzen tijd gansch anders, dan die te Korinthe in Paulus' dagen. Zij zijn ook minder zwaar, omdat wij leven in

een gekerstende maatschappij. Ze worden weer zwaarder in zoverre de ontkerstening toeneemt.

Maar het gaat hier in de eerste plaats om het beginsel. Het groote beginsel, dat in 1 Kor. gepredikt wordt, is, dat niet de Christelijke vrijheid als zoodanig leidraad voor het handelen zijn kan, doch dat de vreeze Gods en de liefde tot de broeders hebben te bepalen, hoe en wanneer de Christelijke vrijheid moet worden gebruikt. De analogie zal dan verder aan de hand der beschreven gevallen, ons kunnen leeren, hoe wij te handelen hebben.

Zoo is dit gedeelte van Gods Woord voor ons van het hoogste belang. En het is daarom eisch, ook de brieven aan de Korinthiërs wat nader te bezien.

Helpten we in enkele artikelen hopen te kunnen doen.

F. W. GROSHEIDE.

KERKELIJK LEVEN

Het nieuwe Huwelijksformulier.

II. (Slot.)

Op dezelfde wijze als het eerste bespreken we ook het tweede deel van het concept-Huwelijksformulier.

De Dienaar verzoekt nu de trouwenden op te staan van hunne zitplaatsen, en vraagt hun: 1) N. en N. Nadat u aldus is voorgehouden, dat God den huwelijken staat heeft ingezet, en wat u daarin van Hem bevolen is, betuigt gij hier voor de Christelijke gemeente, dat het uw oprechte voornemen is, in dezen heiligen staat alzoo te leven, en begeert gij, dat deze uw huwelijke staat bevestigd worde? 2) Antwoord: Ja. 3)

Daarna spreekt de Dienaar tot de trouwenden: Onze Heere God bevestigt het voornemen, dat Hij u gegeven heeft, en het begin van uw huwelijk zij in den Naam des Heeren, die hemel en aarde geschapen heeft. 4)

Daarna geven de trouwenden elkander de rechterhand en spreekt de Dienaar, eerst tot den Bruidgom: 5)

N. Verklaart gij hier voor God en zijne heilige gemeente, dat gij genomen hebt, en neemt, tot uw wettige huisvrouw N. hier tegenwoordig? Beloofd gij, dat gij haar nimmer zult verlaten; dat gij haar zult liefhebben en trouwelijk onderhouden, zooals een getrouw en godvreezend man aan zijne wettige vrouw schuldig is; dat gij ook heilig met haar leven wilt, haar trouw houdende in alle dingen, naar uitwijzen van het heilig Evangelie? 6) Antwoord: Ja.

Daarna tot de Bruid:

N. Verklaart gij hier voor God en zijne heilige gemeente, dat gij genomen hebt, en neemt, tot uw wettigen man N. hier tegenwoordig? Beloofd gij hem lief te hebben, hem gehoorzaam te zijn, hem te dienen en te helpen, hem nimmer te verlaten, heilig met hem te leven, hem trouw houdende in alle dingen, gelijk een vrome en getrouwe huisvrouw haren wettigen man schuldig is, naar uitwijzen van het heilig Evangelie? 7) Antwoord: Ja.

Thans spreekt de Dienaar:

De Vader der barmhartigheid, die u door zijne genade tot dezen heiligen staat des huwelijks geroepen heeft, verbindt u met rechte liefde en trouw, en geve u zijn zegen. Amen.

Hoort nu uit het heilig Evangelie, hoe sterk de hand des huwelijks is, gelijk Mattheus beschrijft. 1)

1) Matth. 19:3-9.